

1. neděle adventní

Liturgické texty

1. čtení: Iz 63,16b-17.19; 64,1.3b-7

Žalm: 79

2. čtení: 1 Kor 1,3-9

Evangelium: Mk 13,33-37

Hospodine, ty jsi náš otec! My hlína jsme - ty jsi nás hnětl, dílo tvé ruky jsme všichni!

Izaiášův lament nad zkázou Jeruzaléma - po návratu z babylónského vyhnanství - je vstupním textem do našeho Adventu. *"Kéž bys prorhl nebe a sestoupil, aby se hory před tebou rozplynuly!"* Proč jsou věci, společnost v tak dezolátním stavu? Kvůli horám srdcí, ztvrdlých na kámen. Zasloužili jsme si zakusit zkázu a opuštění, *"protože jsme hřešili, odedávna jsme žili nevěrně. Byli jsme všichni jak poskvrnění, jak špinavý šat byl každý náš dobrý skutek. Zvadli jsme všichni jak listí, nepravost nás unášela jak vítr. Nikdo nevzýval tvé jméno, nikdo se nevzchopil, aby se k tobě přivinul, neboť jsi před námi skryl svoji tvář, nepravosti jsi nás vydal napospas."* Nic nepomůže, když budeme říkat "to ne my, to oni".

Mlčíme k mnoha zlům a tak s nimi souhlasíme. Vědomě možná ne, ale doufáme, že nějak proplujeme. Že se nás nikdo nezeptá a nebude se dožadovat našeho schválení. Že se nějak udržíme a nenamočíme se do obecného marazmu. Stejně, jako miliony Němců za války. Čteme denní zprávy a vnitřně se od nich distancujeme. Bude to ale stačit?

Svatý Pavel připomíná Korintánům, že sice mají spoustu darů, charizmat, ale že: *"jen ještě musíte vytrvale čekat, až přijde náš Pán Ježíš Kristus. On vám také dá, že vytrváte až do konce, takže budete bez úhony v onen den našeho Pána Ježíše Krista."* On dá, ne my sami. Křesťané prvních staletí prosili: "Maranatha" "Přijď Pane, přijď brzy". V jeho příchodu viděli vysvobození z bojů, které vedli. Svátý Pavel píše, že *"na svém těle doplňuje to, co zbývá do plné míry Kristových útrap."* (Kolosanům 1, 24). Aby člověk chápal svá utrpení a těžkosti jako účast na Kristově utrpení, a tak od něj také čerpal útěchu a sílu, musí mít především Krista stále před očima. Co nám říká Pán v dnešním evangeliu? *"Bděte tedy, protože nevíte, kdy přijde pán domu, zdali navečer, nebo o půlnoci, nebo za kuropění, nebo ráno, aby vás, až znenadání přijde, nezastihl, jak spíte. Co říkám vám, říkám všem: Bděte!"* To neznamena jen mít nějaké povědomí o Kristu někde v pozadí ve své hlavě: "vím, že možná někdy přijde, zatím se tím nezabývám", ale mít ho před sebou stále. Je třeba na něj pořád myslet. "Jak by odpověděl Kristus? Co by udělal Kristus? Bude se mnou spokojený, až přijde?" Znamená to usilovat o svatost. Nic menšího není dost dobré ani bezpečné.

Svatost je neodlučitelná od kříže. Není možné být svatým "kavárenského typu". Všichni svatí, kteří kdy žili na této zemi, v čele se samotným Pánem a jeho Matkou nás o tom ubezpečují.

"Zbořte tento chrám" (Jan 2, 19), říká Pán Ježíš. V troskách našich jistot se ukazuje Boží moc a láska. Je třeba nejdřív zbořit, aby se mohlo povstat, vstát z mrtvých. Izaiáš nás v Adventu vyzývá, abychom snížili, zbořili, hory pýchy a vyplnili údolí malověrnosti a tak připravili Pánu cestu. Ale to už jsme u příští adventní neděle.

Každá mše svatá je zpřítomněním Kristovy krvavé oběti na kříži nekrvavým způsobem. On se za nás znovu vydává a my se musíme vydávat s ním. Z jeho sebezničení, z ruin jeho těla - chrámu, který byl zbořen, pro nás povstává nový život. Chce, abychom žili "skrže Něho a s Ním a v Něm". Občané Jeruzaléma mimoděk prorokovali, podobně jako velekněz, který

prohlásil, že "je lépe, aby jeden zemřel za lid, než aby zemřeli všichni". To nechtěně vyřčené prorocství slyšíme jednak v křiku: "Vydej nám Barabáše" - Baraba je v překladu "Syn otce" a pak také ve zvolání "Krev jeho na nás a na naše děti". Ano, Bože, dej nám svého Syna. Ať nás jeho krev, výsledek jeho sebezničení, omyje od hříchů a posilní, abychom byli tak stateční, jako on a všichni svatí před námi.

Advent je fialová doba - doba pokání. Pokání často nekonají ti, kteří by měli. Musí ale být vykonáno. Proto se ho chopme a konejme ho za sebe a za všechny. Odříkejme si, modleme se víc, snášejme, co je třeba z Božího dopuštění snášet. Tak jako náš Pán, nevinný Beránek, trpící za mnohé. A *"mějme při tom oči upřené na Něj. Vytrvale běžme, jako o závod."* (Židům 12, 1 a 2).

Všem nám přeji bdělý Advent!

P. Karel